

РЕШЕНИЕ

№ 16419

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Е. ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разглежда докладваното от Е. ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110124334 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД.

Производство по делото е образувано по искова молба от Е. Г. С. против [*****], с която е предявен осъдителен иск за сумата от 367,00 лева, представляваща недължимо събрана по принудителен ред на погасена по давност глоба, наложена с издадено от ответника наказателно постановление № 309101 от 12.04.2017 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че с наказателно постановление № 309101 от 12.04.2017 г. ѝ била наложена глоба в размер на 200,00 лева, влязло в сила на 28.12.2017 г. Поддържа, че за събиране на вземането ответникът предприел действия едва след изтичане на 2-годишния давностен срок по чл.82 ЗАНН. Поддържа, че сумата от 367,00 лева е принудително събрана в резултат на наложен заповед върху банковата ѝ сметка от ЧСИ [*****] при когото по молба на взыскателя – настоящ ответник било образувано изпълнително дело № 20218490402563. Счита, че след като събраната сума е била погасена по давност, са налице основания за нейното възстановяване. По изложените в исковата молба доводи и съображения, ищцата обуславя правния си интерес от предявения иск, моли за неговото уважаване и присъждане на разноски.

В срока по чл.131 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становищата на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

По делото е приложено Наказателно постановление № 309101/12.04.2017 г. на Зам.Кмет на [*****], с което на Е. Г. С. – настоящ ищец е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лева. Видно от отбелязването върху наказателното постановление е, че същото е влязло в сила на 28.12.2017 г.

От приложения към настоящото дело заверен препис от изпълнително дело № 20218490402563 е видно, че същото е образувано на 26.02.2021 г. по подадено възлагателно писмо за събиране на публични вземания на ответната община, въз основа на гореописаното и влязло в сила наказателно постановление, с длъжник – ищеца в настоящото производство.

Видно от материалите по изпълнителното дело е, че след неговото образуване ЧСИ е извършил справки относно проучване на имущественото състояние на длъжника.

Със запорно съобщение от 06.08.2021 г. ЧСИ е наложил запор върху вземания на длъжника – настоящ ищец в Първа инвестиционна банка АД.

По изпълнителното дело е изготвен протокол за извършено погасяване от 10.07.2022 г., в който е отразено, че по делото е постъпила сумата от 367,00 лева, с която са погасени суми за такси по изпълнителното дело в размер на 167,00 лева и сумата от 200,00 лева – неолихвяемо вземане, глоба. Предходното се установява и от издаденото от ЧСИ удостоверение от 23.09.2022 г., в което същият потвърждава, че по делото е постъпила и разпредЕ. сумата от общо 367,00 лева.

Други относими и допустими доказателства не са представени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

Исковата претенция е за връщане на недължимо получената сума от 200 лв., представляваща вземане за глоба, което е било погасено по давност и сумата от 167 лв. недължимо платени такси и разноски към съдебния изпълнител по реда на ТТЗЧСИ.

Основателността на иск при квалификацията на чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД се обуславя от кумулативното наличие на елементите: извършена от ищеца в полза на ответника престация на определено благо, при несъществуване между страните на валидно правоотношение, което да съдържа задължение за извършването ѝ и да оправдава имущественото разместване.

Вземанията по влезли в сила наказателни постановления представляват публични държавни /общински/ вземания, съгласно чл.162, ал.2, т.7 ДОПК. Съгласно чл. 171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В чл. 172, ал.2 ДОПК е предвидено, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение, като от прекъсването на давността започва да тече нова

давност /чл.172, ал.3 ДОПК/. По отношение на вземанията по влезли в сила наказателни постановления обаче е налице специална правна уредба, регламентираща давността за изпълнение на наложените административни наказания, вкл. погасителния давностен срок и началния момент, от който този срок започва да тече – чл.82 ЗАНН. Съгласно разпоредбата на чл.82, ал.1, б.,„а” ЗАНН административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е глоба. В ал.2 на чл.82 ЗАНН е предвидено, че давността започва да тече от влизане в сила на акта, с който е наложено наказанието, и се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо наказания за изпълнение на наказанието. След завършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. Според чл.82, ал.3 ЗАНН независимо от спирането или прекъсването на давността, административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал.1, като съгласно ал.4 на чл.82 ЗАНН разпоредбата на ал.3 не се прилага по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство.

С оглед предходното, при прилагането на специалната нормативна регламентация по чл. 82, ал.1, б. „а” във вр. с ал.2 ЗАНН, следва извода, че по отношение на публичните вземания за глоби по посоченото по-горе наказателно постановление, погасителният давностен срок е започнал да тече от датата на влизането в сила на същото. В конкретния случай, видно от приложеното по делото наказателно постановление е, че същото е влязло в сила на 28.12.2017 г., т.е. до датата на образуване на изпълнителното дело - 26.02.2021 г., давността за събиране на наложената глоба е изтекла.

В конкретния случай от приложения по изпълнителното дело протокол за извършено погасяване се установява, че ЧСИ е разпределил сумата от 200,00 лева, представляваща глоба по издаденото НП и сумата от 167,00 лева – разноси по изпълнението, в полза на вискателя – настоящ ответник. Съгласно установената съдебна практика извършеното по изпълнителното дело плащане не представлява признаване на вземането, нито изпълнение по смисъла на чл.118 ЗЗД. Това е така, тъй като признанието е волево действие на длъжника, с което изразява съгласието си, че дължи, респ. плаща доброволно, воден от собствената си воля . В случая, извършените плащания не са доброволни, тъй като са направени във връзка с предприето принудително изпълнение, т.е. не е налице нито признание, нито доброволно изпълнение от страна на длъжника – настоящ ищец.

Предвид гореизложените съображения съдът приема , че ответникът следва да върне на ищеца получената от него сума в общ размер на 367 лева. В тежест на ответника е възникнало задължението да докаже факта, че е възстановил на ищеца получената от него сума, което той не е сторил до приключване на устните състезания по делото.

С оглед предходното предявеният иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищцата следва да бъдат присъдени направените от нея разноски по делото, които съгласно доказателствата по делото и списъка за разноски по чл.80 ГПК възлизат на сумата от общо 450,00 лева /50,00 лева – платена държавна такса и 400,00 лева – минимално адвокатско възнаграждение/.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА [*****], представлявана от [*****], с адрес: [*****] да заплати на Е. Г. С., ЕГН ***** на основание чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, сумата от **общо 367,00 лева**, представляваща недължимо получена сума, събрана принудително по изп.д.№ 20218490402563 по описа на ЧСИ [*****] с район на действие СРС, след погасяване на вземането по давност, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 09.05.2023 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК [*****], представлявана от [*****], с адрес: [*****] да заплати на Е. Г. С., ЕГН ***** сумата от **450,00 лева**, представляваща направени разноски по производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____